



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Р 92614/2021**  
**01.07.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији су пуномоћници Марина Цветић – Мићић и Велисав П. Мићић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, Основни суд у Ивањици, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 01.07.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Основни суд у Чачку за поступање у предмету Основног суда у Ивањици Прр 108/21.

**Образложење**

Основни суд у Ивањици је уз допис од 01.06.2021. године Врховном касационом суду доставио предмет Прр 108/2021, уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом тражи накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету истог суда П 330/16.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку ( Службени гласник РС бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је у конкретном случају утврдио да је захтев за делегацију основан, јер разлози изнети у захтеву представљају оправдане разлоге за делегацију другом суду. Наиме, тужилац тужбом од Републике Србије –

Основног суда у Ивањици потражује накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету истог суда П 330/16, што је утврђено правноснажним решењем Основног суда у Ивањици Р4р 58/20 од 21.07.2020.године, при чему је као тужена означена Република Србија – Основни суд у Ивањици, односно управо суд који према наводима тужбе тужиоцу треба да исплати одређени нивчани износ, због чега је захтев за одређивање другог стварно надлежног суда оправдан.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић